

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Brevis Institvtio De Salvtari Poenitentia Peccatoris

Viexmont, Claude de

Coloniae Agr., 1725

VD18 1361598X

Epistola Avctoris Ad Lectorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50113)

EPISTOLA AVCTORIS AD
LECTOREM.

PLagii arguendus essem, Lector optime, nec id iniuria: si hanc Parænesim seu institutionem, vel Exhortationem ad Pœnitentiam, ex sacrorum Scriptorum floribus, in vnum hunc velut fascieulum, congestam, auctoribus suis acceptam non referrem. Igitur, vt quod res est, ingenuè fatear, quia infantiaæ meæ conscius, verborum & sententiarum inopem me agnoscebam, nec ex meo sterili fundo flores, racemos aut spicas demetere posse, proximè exacto biennio sacris libris, quos huic destinato institutóque operi rebar accomodos, euoluendis: operã dedi, et flosculos mihi selegi quasi quasdam racemationes et spicilegia. Ex quibus aut integris, aut etiam imutatis, & pro re nata compositiùs digestis, hos fauos confeci, supressisque auctorum nominibus aureas ipsorum contexuî sententias, vt orationis nostræ filum leniùs deducerem, crebráque allegatione te inter legendum nullo modo remorarer. Quod si Hagiographi illi sua quæque à nobis repeterent, velut Aesopica illa cornicula plumis detractis, nudus remaneam & ridiculus. Quoniam autem illorum sententiis vsi sumus, eorundem patiter stilo minimè fucato aut phalerato, sed humili & primo quoque obtutu intelligibili vtendum nobis fuit, sacrarum Scripturarum exemplo: quarum veritas verborum lænocinio aut lautioris eloquentiæ fucò non indiget, cum suo ipsius splendore præclara sit & illustris, mentemque non aurem pascere debeat: indignumque

fit verba illa cælestis oraculi, restringi sub regulis Donati. Hagiographorum siquidem simplex, rudisque sermo vsque ad cor penetrat, politus autem pascit aures. Sed quid prodest clavis aurea, si aperire non potest quod volumus? aut quid obest ferrea, si hoc potest? quando nihil aliud petimus, quam vt id pateat, quod clausum est? Quid prodesset Paræneticam seu exhortatoriam Epistolam hanc ad quemlibet scripsisse, nisi etiam contingat, quemlibet hæc mea scripta intelligere? Quamuis enim (ad quendam peccatorem,) inscribatur, nunquam tamen nobis in animo fuit vllum quempiam peculiariter suggillare: sed iuxta septem illa argumenta, quæ vnum eundemque hominem à penitentia sæpenumerò arcere solent, Parænesin nostram in septem partes duximus diuidendam:

Nam differre vetat metancæam, prima libelli

Pars: sua restitui cuique, secunda iubet.

Tertia dandam hosti veniam: peccata fatendum

Esse Sacerdoti singula, quarta probat.

Quinta docet vitam in melius mutare: facit spem

Cætera pars homini, quem sua culpa premit.

Vbique autem quascunque comminisci potui obstinati peccatoris tergiuersationes, pro ingenioli nostri captu vtcumque diluimus, eum fratris nomine compellantes. Si enim à protoplastis Adam & Eua, primam nostram repetamus originem: iam agnoscemus nos omnes naturales esse fratres. Si etiam ex Christo nostro omnium Patre & Creatore, castissimæque eius sponsa Ecclesia, communi nostrum omnium orthodoxorum matre, spiritua-lem nostram attendamus regenerationem: iam cognoscemus nos omnes fratres esse spirituales

in

in Christi visceribus, seu communione vniuersalis Ecclesiæ; cuius membra sumus, & Christus caput.

Quisquis es igitur, qui pœnitentiam exosus in peccatis tuis persistis, qualemcunque hanc Parænesim tibi nuncupo. In qua siquid fortè minùs elaboratum offenderis, præmaturæ & præcoci eius editioni ascribas, rogo. Nam cùm ex consilio Horatii, qui in Arte Poëtica suadet, ne præcipitetur editio, nonúmque prematur in annum: opusculo nostro, quod nondum satis maturuisse opinabar, otium dare debuisssem, vt refrigerato eius amore, accuratius repetitum tanquam lector perpenderem: & more atque ritu vsino ingenioli nostri fœtum rudi adhuc & imperfecta facie informem & ineffigiatum, lambendo tractandóque formarem atque effingerem, eiúque oris & vultus lineamenta redderem. Tamen facturum me operæ pretium arbitratus sum: si hoc, quicquid est opusculi, flagrantissimo zelo cùm ad peccatricis animæ salutem, tum ad Dei omnipotentis gloriam à me conscriptum, ante tempus ederem, emitterémque: si modò interim vel vnicam animam à iustitiæ orbita aberrantem in viam reduceret, Christóque lucrifaceret: quod eiusdem auspiciis successurum ipse mihi pollicebar. Bene vale: & lucubrationibus nostris, si dignas putabis, perpetuò fruire. Parisiis in Nauarrano nostro Gymnasio, sexto idus Septembris, anno supra sesquimillesimum, trigesimo tertio.